

Polecam Komendantom Okręgowym pod osobistą odpowiedzialnością przestrzegać, aby w powierzonych im Okręgach nie wykaczano przeciwko powyższemu zarządzeniu, gdyż niestosowanie się do takowego wprowadza chaos do stosunków służbowych i rozluźnia dyscyplinę.

Wobec szerzenia się w coraz silniejszym stopniu koniokradytwa przypominam, że zgodnie z ustawą z dnia 30.IV.1919 r. (Dzien. Praw Nr. 55 poz. 341) i rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 1.VIII.1919 r. (Dzien. Praw Nr. 63 poz. 38) koniokradytwa zawodowe zaliczone jest do najcięższych przestępstw i podlega kompetencji Sądów Doraznych, oraz że w myśl instrukcji organizacyjnej urzędów policyjno-sledczych, koniokradytwa należy do kompetencji Brygady I.

Komendanci Okręgowi zarządzają bezzwłocznie jaknajenergiczniejszą walkę, mającą na celu tępienie koniokradytwa zarówno przez funkcjonariuszów policji ogólnej jak i wyspecjalizowanych agentów urzędów policyjno-sledczych i o wydanych zarządzeniach złożą raporty do Komendy Głównej.

Rozkaz z d. 13.III.1920 r. № 43. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie rozciągnięcia organizacji Policji Państwowej na dalszych 14 wschodnich powiatów Małopolski, wydane na zasadzie art. 3 przepisów przejściowych do Ustawy o Policji Państwowej z dnia 24 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. № 61, poz. 363).

Art. 1. Wobec mającego nastąpić z dniem 1 marca 1920 roku przejścia 14-tu powiatów wschodnich Małopolski, a mianowicie: Brody, Brzeżany, Buczac, Horodenka, Kamionka Strumiłowa, Kołomyja, Kosów, Poczenizyn, Podhajce, Radziechów, Sniatyn, Zaleszczyki, Zborów i Złoczów z terenu etapowego i operacyjnego do Dowództwa Okręgu Generalnego Lwowskiego zarządzam w wyżej wymienionych powiatach organizację Policji Państwowej w miejsce ustępującej Żandarmerji Polowej.

Art. 2. Z dniem 1 marca 1920 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przejmuje na swój etat i pod zwierzchni nadzór Ministra Spraw Wewnętrznych na ogólnych zasadach kwalifikacyjnych przewidzianych ustawą o Policji Państwowej.

- podoficerów i szeregowców Żandarmerji Polowej, pełniących służbę na terenie etapowym i operacyjnym Wschodniej Małopolski, którzy zgłoszą w drodze służbowej swe wstąpienie do Policji Państwowej;
- z pośród oficerów Żandarmerji Polowej tych, którzy za zgodą swej przełożonej władzy wniosą w drodze służbowej do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych pisemne podania o przyjęcie ich do Policji Państwowej i zostaną przyjęci przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Ad a) i b) Funkcjonariusze Żandarmerji Polowej, którzy wskutek orzeczenia Komisji Kwalifikacyjnej nie zostaną do Policji Państwowej przyjęci otrzymują 3 miesięczną odprawę.

Art. 3. Do zorganizowanej w ten sposób policji państwowej z Żandarmerji Polowej na obszarze wymienionych powyżej 14 powiatów Małopolski stosują się analogiczne przepisy § 2 ustęp. 1 i 2 § 3, 4, 5 i 7 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 12 listopada 1919 r. Dz. Ustaw № 87, poz. 475 w przedmiocie wcielenia Żandarmerji Krajowej i Policji Wojskowej na obszarze b. Galicji do Policji Państwowej.

Art. 4. Wyплаты wszystkich poborów za miesiąc marzec 1920 r. wymienionym w art. 2 niniejszego rozporządzenia funkcjonariuszom Żandarmerji Polowej, przyjętym w d. 1 marca 1920 r. przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, będą dokonane według norm obecnie obowiązujących przez te urzędy względnie kasy, które im dotychczas wypłaty te uskuteczniały. Wyплаты te nastąpią jednak na rachunek Min. Spraw Wewnętrznych. Ewentualną różnicę za miesiąc marzec wypłaci im Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przy wypłacie kwietniowej.

Art. 5. Koszary, będące w posiadaniu Żandarmerji Polowej, w powiatach w art. 1 niniejszego rozporządzenia wymienionych, przechodzą z dniem wyłączenia tych powiatów z terenu etapowego i operacyjnego w posiadanie policji państwowej, o ile nie znajdują się w budynkach stanowiących własność Skarbu Wojskowego i o ile nie zostaną przeznaczone na pomieszczenie Żandarmerji Wojskowej.

Z objęciem koszar w posiadanie policji państwowej Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przejmuje wszelkie z tem posiadaniem od dnia 1 marca 1920 r. związane zobowiązania.

Art. 6. Część żywego i martwego inwentarza Żandarmerji Polowej w powiatach w art. 1 wymienionych, ustalona w stosunku do ogólnej liczby przejętych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych funkcjonariuszów tej Żandarmerji, przechodzi z dniem wyłączenia wspomnianych wyżej powiatów z terenu etapowego i operacyjnego w posiadanie policji państwowej za rozrachunkiem międzyministerjalnym. Część ta będzie określona w porozumieniu z Generalnym Delegatem Rządu dla b. Galicji.

Sprawa zaopatrzenia ekwipunkowego wcielonych do policji państwowej funkcjonariuszów Żandarmerji Polowej przechodzi na Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z dniem przejęcia ich na etat tego Ministerstwa.

Art. 7. Ministerstwo Spraw Wojskowych ma obowiązek dostarczania wszystkim funkcjonariuszom Policji Państwowej w wyżej wymienionych 14 powiatach wschodnich Małopolski przez 3 miesiące t. j. do 1 czerwca 1920 roku z wojskowych składów żywnościowych produktów spożywczych po cenach wyznaczonych dla wojska, według norm dla wojska przewidzianych.

Art. 8. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Iszkowski w. z.
Za Ministra Spraw Wojskowych
(—) Sosnkowski gen. ppor.

Podaje do wiadomości i wykonania wyciąg z okólnika Pana Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24.II.20 r. № 68: „Ponieważ zdarzają się wypadki, że Starostwa polecają prowadzenie ksiąg meldunkowych Powiatowym Komendom Policji Państwowej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśniając okólnik № 841 z dn. 30 grudnia 1919 r., zaznacza, że do prowadzenia ksiąg meldunkowych obowiązane są urzędy gminne (magistraty), a jedynie w miastach:

Warszawa, Łódź i Lublin — komisaryaty Policji Państwowej“.

Rozkaz d. 14.III.1920 r. № 44. 1. P. o. nadkomisarz policji m. Łodzi Mięsiowicz Józef — naczelnikiem Urzędu Sledczego komendy policji Okręgu Łódzkiego w kat. VI tab. płac od dnia 1 stycznia 1920 r. (№ nom. I-c-306 z dn. 30.I-20 r.).

2. P. o. komisarza Urzędu Sledczego komendy policji Okręgu Lubelskiego Ułryn Ignacy — komendantem policji powiatu Zamojskiego w kat. VIII tab. płac od dnia 1 lutego 1920 r. (Nr. nom. I-c-703 z dn. 30.I-20 r.).

3. P. o. Kierownika Działu Personalnego Komendy Głównej Policji Stano Wojciech — nadkomisarzem komendy policji Okręgu Krakowskiego z przydziałem do Szkoły Policyjnej jako Komendant w kat. VII tab. płac od d. 1 lutego 1920 r. (№ nom. I-c-705 z dn. 28.I-20 r.).

4. P. o. zastępcy komendanta policji powiatu Puławskiego Kulik Julian — zastępcą komendanta policji pow. Włodawskiego w kat. IX tab. płac od dnia 1 lutego 1920 r. (№ nom. I-c-702 z dn. 9.I-20 r.).

5. P. o. podkomisarza kom. policji Okręgu m. st. Warszawy Gocławski Wacław — komisarzem policji Okręgu m. st. Warszawy w kat. VIII tab. płac od d. 1 stycznia 1920 r. (№ nom. I-c-923 z dn. 31.I-20 r.).

6. P. o. podkomisarza policji Okręgu m. st. Warszawy Klamrznyski Wacław — komisarzem policji Okręgu m. st. Warszawy w kat. VIII tab. płac od dn. 1 stycznia 1920 r. (№ nom. I-c-924 z dn. 31.I-20 r.).

7. P. o. aspiranta policji Okręgu m. st. Warszawy Lewin Marjan Stanisław — podkomisarzem policji Okręgu m. st. Warszawy w kat. IX tab. płac od dn. 1 stycznia 1920 r. (№ nom. I-c-925 z dn. 31.I-20 r.).

8. P. o. aspiranta policji Okręgu m. st. Warszawy Ciesielski Czesław — podkomisarzem policji Okręgu m. st. Warszawy w kat. IX tab. płac od dn. 1 stycznia 1920 r. (№ nom. I-c-926 z dn. 31.I-20 r.).

9. P. o. aspiranta policji Okręgu m. st. Warszawy Głuszkiewicz Bolesław — podkomisarzem policji Okręgu m. st. Warszawy w kat. IX tab. płac od dn. 1 stycznia 1920 r. (№ nom. I-c-927 z dn. 31.I-20 r.).

10. P. o. komisarza Komendy Głównej Policji Państwowej Płotnicki Jan — komisarzem policji państwowej z przydziałem do Komendy Głównej, jako adjutant Komendanta Głównego Policji z uposażeniem w kat. VIII tab. płac od dn. 1 stycznia 1920 r. (№ nom. I-c-1242 z dn. 14.II-20 r.).

11. P. o. komisarza Komendy Głównej Policji Ruszkowski Ignacy — komisarzem Komendy Głównej Policji w kat. VIII tab. płac od dn. 1 stycznia 1920 r. (№ n. I-c-1243 z d. 14.II-20 r.).

1. Koryciński Stanisław — p. o. aspiranta policji pow. Gostyńskiego — na stanowisko p. o. zastępcy komendanta policji pow. Gostyńskiego w kat. IX tab. płac od dn. 1 stycznia 1920 r. (№ nom. I-c-943 z dn. 3.II-20 r.).

2. Giernatowski Stefan — p. o. aspiranta policji pow. Radzyńskiego — na stanowisko p. o. zastępcy komendanta policji pow. Radzyńskiego w kat. IX tab. płac od dn. 1 stycznia 1920 r. (№ nom. I-c-942 z dn. 3.II-20 r.).

3. Kamala Józef — p. o. podkomisarza policji m. Łodzi — na stanowisko p. o. komisarza policji m. Łodzi w kat. VIII tab. płac od dnia 1 stycznia 1920 r. (№ n. I-c-931 z d. 31.I-20 r.).

4. Izydoreczek Leon — p. o. podkomisarza policji m. Łodzi — na stanowisko p. o. komisarza policji m. Łodzi w kat. VIII tab. płac od dnia 1 stycznia 1920 r. (№ nom. I-c-932 z dn. 31.I-20 r.).

5. Kluczyński Franciszek — p. o. aspiranta policji pow. Łęczyckiego — na stanowisko p. o. zastępcy komendanta policji pow. Łęczyckiego w kat. IX tab. płac od dn. 1 stycznia 1920 r. (№ nom. I-c-929 z dn. 31.I-20 r.).

6. Rozumski Stefan — p. o. aspiranta policji pow. Tureckiego — na stanowisko p. o. zastępcy komendanta policji pow. Tureckiego w kat. IX tab. płac od dn. 1 stycznia 1920 r. (№ nom. I-c-930 z dn. 31.I-20 r.).

1. Budohowski Konrad Stanisław — ze stanowiska zastępcy komendanta policji pow. Zamojskiego od dn. 1 stycznia 1920 r. na własne żądanie (№ dekr. I-c-928 z dn. 31.I-20 r.).

2. Wiskowski Włodzimierz — ze stanowiska zastępcy Naczelnika Wydziału II Urzędu Sledczego Komendy Policji Okręgu m. st. Warszawy od dn. 1 stycznia 1920 r. na własne żądanie (№ dekr. I-c-738 z dn. 28.I-20 r.).

3. Gross Tadeusz — ze stanowiska p. o. aspiranta policji Okręgu m. st. Warszawy od dn. 15 stycznia 1920 r. na własne żądanie (№ dekr. I-c-736 z dn. 29.I-20 r.).

4. Siłakowski Franciszek — ze stanowiska p. o. komisarza policji m. Łodzi od dn. 1 grudnia 1919 r. z powodu powołania do wojska (№ dekr. I-c-941 z dn. 31.I-20 r.).

5. Szeliski Gustaw — ze stanowiska p. o. komisarza policji m. Zduńskiej Woli od dn. 1 lutego 1920 r. na mocy art. 46 Tymcz. Przepisów Służb. (№ dekr. I-c-940 z dn. 31.I-20 r.).

Mnożą się wypadki, iż funkcjonariusze państwowi podają gazetom wiadomości poufne, które powinny stanowić tajemnicę urzędową. Są to głównie informacje reporterskie z kryminalistyki: o zbrodniach, przebiegu śledztwa, aresztowaniach na tle przemyślnictwa i szpiegostwa, o ucieczce więźniów i t. p. W kołach dziennikarskich wiadomo, iż tą drogą można za opłatą stałą lub od wiersza pozyskać sensacyjny materiał, który donosiciele posiadają i rozwałkują, aby wiadomość była bardziej oryginalna. Postępowanie takie jest ujawnieniem tajemnic służbowych i może zaszkodzić interesom państwowym, wobec czego przypominam: że zdradzanie wiadomości służbowych jest bezwzględnie zabronione i wykroczenia tego rodzaju karane będą z całą surowością w drodze dyscyplinarnej aż do wydalenia ze służby włącznie, niezależnie od pociągnięcia winnego do odpowiedzialności karnej z art. 653 k. k.

Ministerstwo Sprawiedliwości zawiadomiło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że Sady Pokoju zwłaszcza na prowincji skarżą się częstokroć na opieszałość organów policji przy ściąganiu grzywien i opłat w sprawach karnych.

Wobec powyższego poleca się nakazać podwładnym organom policji, aby ściąganie grzywien i opłat z wyroków Sądów Pokoju dokonywane było ściśle w oznaczonych terminach, a we wszelkich wypadkach, gdy zwłoki z jakichkolwiek powodów nie da się uniknąć, aby odnośny Sąd Pokoju zawiadamiany był o powodach zwłoki.

Komen. Główny Policji Wł. Henszel w. r.